

Inve dec CAS 2276/20.11.2010

DOSAR NR. [REDACTED]

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A IX-A
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința civilă nr.1046

ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA: 30.03.2010

TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:

PREȘEDINTE: [REDACTED]

GREFIER: [REDACTED]

dec 303/2009

Pe rol soluționarea cauzei de contencios administrativ privind pe reclamanta SC [REDACTED] SRL în contradictoriu cu pârătele AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reclamanta, reprezentată prin avocat cu împuternicire avocațială depusă la fila 13 dosar, și pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, reprezentată prin consilier juridic care depune delegație la dosar, lipsă fiind pârâta AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează că nu s-a depus documentația de la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, după care:

Pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI depune la dosar un set de înscrisuri și comunică un exemplar reclamantei, prin avocat, arătând că acestea reprezintă documentația de la baza emiterii deciziei nr. 03/12.11.2009.

Reclamanta, prin avocat, arată la întrebarea instanței că nu solicită acordarea unui termen pentru a studia documentația, ci solicită lăsarea cauzei pentru a doua strigare.

La apelul nominal făcut în ședință publică la a doua strigare au răspuns reclamanta, reprezentată prin avocat cu împuternicire avocațială depusă la fila 13 dosar, și pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, reprezentată prin consilier juridic cu delegație la dosar, lipsă fiind pârâta AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Tribunalul, nefiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, acordă cuvântul pe cererea de suspendare a executării deciziei nr. [REDACTED] și pe fondul cauzei.

Pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, prin consilier juridic, arată că invocă excepția lipsei calității procesuale pasive a instituției în ce privește cererea de suspendare pentru că se solicită suspendarea unui act emis de ANV.

Reclamanta, prin avocat, arată că AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR a cerut introducerea în cauză a DIRECȚIEI GENERALE A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cerere cu care a fost de acord pentru opozabilitatea hotărârii ce se va pronunța.

Pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, prin consilier juridic, solicită să se ia act de faptul că reclamanta nu se judecă cu această instituție pe capătul de cerere privind suspendarea

Tribunalul ia act de această precizare, în sensul că suspendarea se solicită în contradicție cu ANV

Reclamanta, prin avocat, solicită admiterea cererii și suspendarea actului până la soluționarea irevocabilă a cauzei. În speță, sunt îndeplinite cumulativ condițiile art.14 și 15 al.1 din legea nr.554/2004. Este îndeplinită condiția cazului bine justificat prin caracterul profund ilegal al măsurii dispuse prin decizia de regularizare și al actului contestat în condițiile în care vânzarea a fost desființată cu efect retroactiv. Reclamanta invocă decizia ÎCCJ nr.3015/23.09.2009 prin care se arată că existența cazului bine justificat nu presupune prezentarea unor dovezi de nelegalitate evidentă, căci o asemenea cerință și interpretare ar echivala cu prejudicarea fondului cazului. În ce privește condiția pagubei iminente arată că aceasta rezultă din faptul că a început deja executarea silită împotriva subserisei având în vedere respingerea contestației împotriva deciziei nr. [REDACTAT] de regularizare a situației. Prin începerea executării silită asupra bunurilor și conturilor societății pentru suma mare stabilită se poate perturba grav activitatea societății, prin restrângerea acesteia și efectuarea de disponibilizări din rândul angajaților. Solicită admiterea cererii de suspendare, fiind îndeplinite în speță cele două condiții cumulativ. Pe cererea de anulare a celor două decizii, solicită să se aibă în vedere faptul că vânzarea a fost reziliată și cu repunerea părților contractului în situația anterioară. Vânzarea nu s-a finalizat, nu s-a încasat prețul, fiind acordat un termen de grație de 45 de zile. Autoritatea Națională a Vămilelor susține că societatea a dispus și de dreptul de folosință, dar în realitate societății afiliate nu i s-a conferit prin contract și dreptul de a utiliza bunul în propria activitate, doar după încasarea integrală a prețului s-ar fi putut folosi și dispune de bun. Factura a fost stomată, iar bunul a fost în proprietatea societății și este activ al acesteia în continuare. Conform art. 71 și 144 din legea nr.141/1997, utilizarea bunului în alt scop poate fi constatată doar dacă acel scop este și atins. Operațiunea de export însoțită de un contract de vânzare-cumpărare doar prefigurează scopul, iar în speță nu a fost atins, pentru că nu s-a perfectat contractul și nu s-a schimbat destinația bunului, ceea ce s-ar fi întâmplat la momentul valorificării în alte societăți. **O perioadă bunul nu a fost folosit de societate și nici cumpărătorul nu a folosit bunul.** La controlul efectuat nu s-au avut în vedere toate aspectele situației de fapt. Solicită admiterea acțiunii și anularea în totalitate a deciziei nr. [REDACTAT] și a deciziei nr.303/2009 de soluționare a contestației, cu obligarea pârâtelor și la plata cheltuielilor de judecată. Depune concluzii scrise și factura în dovedirea cheltuielilor efectuate.

Pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, prin consilier juridic, arată că nu pune concluzii pe cererea de suspendare a executării deciziei nr. [REDACTAT] având în vedere că reclamanta a arătat că nu se judecă decât cu ANV pe această cerere. Pe fondul cauzei, arată că reclamanta a beneficiat de scutire **sub condiția folosirii în activitatea proprie a bunului respectiv.** Din momentul înstrăinării și până la momentul reimportului, reclamanta nu a mai folosit bunul în scopul respectiv, condiție obligatorie pentru a beneficia de facilitățile acordate. Reclamanta a pus la dispoziția altei societăți bunul, schimbându-i destinația. Bunul nu a mai fost în posesia reclamantei și nu a mai putut fi folosit conform destinației avute în vedere de legiuitor, iar scopul era stimularea întreprinderilor mici și mijlocii. Acest scop nu s-a mai atins prin schimbarea destinației bunului importat. Solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiate și menținerea actelor atacate ca temeinice și legale.

Tribunalul reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL

Deliberând, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. [REDACTAT], astfel cum a fost precizată prin înscrisul de la filele 47-48, reclamanta SC [REDACTAT] SRL în contradicție cu pârâtele AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, a solicitat anularea deciziei nr. [REDACTAT] a ANV, cu suspendarea executării acesteia pînă la soluționarea cauzei, și anularea deciziei nr.303/12.11.2009 a DGFPMB, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că în mod greșit s-a stabilit în sarcina sa obligația de plată a sumei de [REDACTAT] lei, bunul importat fiind scutit de plata taxelor vamale. Bunul a fost exportat, dar contractul respectiv a fost rezoluționat fără a opera transferul dreptului de proprietate, iar reclamanta a obținut aprobare de reimport cu scutire de drepturi vamale. Astfel, bunul nu a fost utilizat în alt scop decît cel stabilit inițial pentru acordarea facilității. De asemenea, sînt întrunite și condițiile pentru suspendare, cazul bine justificat rezultînd din caracterul profund ilegal al măsurii, iar declanșarea executării silite reprezintă o pagubă iminentă.

În drept, reclamanta și-a întemeiat cererea pe dispozițiile C.fisc., C.pr.fisc., HG nr.44/2004, legea nr.133/1999, Regulamentul CEE nr.2913/1992.

S-au depus la dosar, în copie, decizia de soluționare a contestației și actele care au stat la baza emiterii acesteia.

Pîrîta ANV a formulat întîmpinare prin care a cerut respingerea acțiunii ca neîntemeiată, avînd în vedere că scutirea a fost acordată reclamantei pentru dezvoltarea activităților proprii, iar nu pentru revindere, iar în cazul schimbării destinației sînt datorate drepturile vamale. Pe aspectul suspendării, a cerut respingerea acestui capăt de cerere ca neîntemeiat, nefiind întrunite condițiile art.14 din legea nr.554/2004.

Analizînd actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:

Reclamanta a importat cu DVI nr. [REDACTAT]/13.05.2002 – fila 92 un autotractor DAF în valoare de [REDACTAT] EURO, pentru care a solicitat și obținut facilitățile vamale prev. de art.21¹ din legea nr.133/1999, care prevede că întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru importul de **bunuri achiziționate în vederea dezvoltării activității proprii de producție și servicii.**

În data de 29.02.2008 bunul importat a fost vîndut către [REDACTAT] SRL, dar a fost reimportat la data de 4.09.2009, în urma rezoluționii contractului pentru neplata prețului.

Organele vamale au constatat schimbarea destinației bunului și au emis decizia nr. [REDACTAT] - filele 86-87, prin care au stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată a sumei de [REDACTAT] lei reprezentînd TVA și majorări aferente.

Reclamanta a formulat contestație – filele 77-83, respinsă prin decizia nr.303/12.11.2009 a DGFPMB – filele 55-62, soluție pe care tribunalul o consideră corectă.

Astfel, potrivit art.284 din legea nr.86/2006, operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările vamale anterioare intrării în vigoare a acestui cod vamal se finalizează potrivit acelor reglementări.

Reglementările în vigoare la momentul inițierii operațiunii vamale de către reclamantă prevedeau că importatorii sau beneficiarii importului de mărfuri destinate unei anumite utilizări, în cazul în care, ulterior declarației vamale, schimbă utilizarea mărfii, sunt obligați să înștiințeze

înainte autoritatea vamală, care va aplica regimul tarifar vamal corespunzător noii utilizări – art.71 din legea nr.141/1997.

Conform art.144 alin I lit c din legea nr.141/1997, datoria vamala na naștere în cazul în care sînt utilizate marfurile **în alte scopuri decît cele stabilite pentru a beneficia de scutiri, exceptări sau reduceri de taxe vamale**

Reclamanta a beneficiat de regim vamal favorabil pentru importarea unui autotractor, sub condiția utilizării exclusive a bunului în activitatea proprie de producție și servicii.

În schimb, reclamanta a vîndut bunul către [REDACTAT] SRL, firmă din Rep. Moldova, iar **bunul a părăsit teritoriul vamal al României** la data de 29.02.2008, fără ca reclamanta să înștiințeze organele vamale despre acest aspect.

Din acest punct de vedere, este irelevant că la data de 4.09.2009 vehiculul a fost reimportat de către reclamantă, în urma rezoluționării contractului pentru neplata prețului.

Esențial în soluționarea cauzei de față este că reclamanta nu a respectat condițiile inițiale de plasare a bunului importat sub un regim preferențial.

Aceste facilități vamale au fost prevăzute pentru stimularea producției și prestării de servicii, iar scoaterea bunului de pe teritoriul vamal al României și deci **nefolosirea lui de către reclamantă în perioada 29.02.2008-4.09.2009** înseamnă că nu s-a respectat destinația acordată bunului și care justifică facilitatea fiscală.

Din punct de vedere al respectării condițiilor pentru acordarea facilității vamale nu este relevant faptul că nu s-a realizat nici un moment transferul de proprietate, că factura a fost stornată, că bunul nu ar fi fost folosit de către cumpărător, că vînzarea a fost desființată cu repunerea părților în situația anterioară și deci nu subzistă nici un efect al tranzacției civile.

Singurul aspect important este acela că **reclamanta nu a folosit bunul după exportul acestuia, o perioadă de un an și jumătate, pentru dezvoltarea activității proprii, astfel cum impuneau disp. art.21¹ din legea nr.133/1999, și nici nu a înștiințat în prealabil organul vamal despre operațiunile făcute asupra bunului plasat în regimul vamal favorabil.**

Reimportarea bunului și obținerea unei aprobări privind reimportul cu scutire de drepturi vamale nu înlătură calcularea datoriei vamale pentru nerespectarea condițiilor scutirii inițiale, astfel cum a considerat reclamanta, această operațiune fiind tratată din punct de vedere vamal ca operațiune distinctă.

Prin urmare, reclamanta nu a dovedit, deși avea obligația conform art.1169 C.civ., motive de nelegalitate a deciziei de soluționare a contestației și a deciziei pentru regularizarea situației, reclamanta datorează debitul calculat, iar cererea de anulare a actelor este considerată de tribunal neîntemeiată și va fi respinsă.

De asemenea, tribunalul consideră că nu sînt întrunite condițiile art.14 din legea nr.554/2004 pentru a dispune suspendarea executării, avînd în vedere că nu s-a dovedit de către reclamantă incidența vreunui caz bine justificat, din moment ce susținerile acesteia au fost apreciate ca neîntemeiate de către tribunal, acțiunea urmînd a fi respinsă ca neîntemeiată, inclusiv în privința cheltuielilor de judecată, conform art.274 C.pr.civ.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge ca neîntemeiată cererea formulată de reclamanta SC [REDACTED], cu sediul în București, sect. [REDACTED], și cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedură la SCA [REDACTED] în București, sect. [REDACTED], în comunicarea cu paratele **AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR**, cu sediul în București, sect. 1, str. Matei Millo nr. 13, și **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, cu sediul în București, sect. 2, str. Prof.Dr.Dimitrie Gerota nr. 13.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 30.03.2010.

PREȘEDINTE
[REDACTED]

GREFIER
[REDACTED]